

6

L'EVOLUCIÓ INDEPENDENTISTA 1916-1923

El 1916, en plena Primera Guerra Mundial, Macià visita durant un mes, com a **corresponsal de guerra de La Publicidad, el front aliat a França, on hi lluiten centenars de voluntaris catalans** esperançats que la victòria aliada acabi amb les monarquies més reaccionàries d'Europa i deslliuri les nacionalitats oprimides.

El 1917 participa a Barcelona a l'Assemblea de Parlamentaris, que vol respondre a la suspensió de sessions de les Corts decretada pel Govern. Les propostes rupturistes de Macià només obtenen el suport de Marcel·lí Domingo, per la qual cosa s'implica en **un intent insurreccional amb elements de la CNT**, que l'obliga a exiliar-se a la Catalunya Nord. El 1918 torna per explicar la seva posició al Congrés dels Diputats i per veure com és refusat un projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya proposat des de la Mancomunitat.

La Primera Guerra Mundial acaba amb la victòria aliada i la instauració d'un nou ordre internacional marcat per la recent **Revolució Russa** i per la doctrina del president nordamericà Woodrow Wilson de **reconeixement del dret a l'autodeterminació**, que permet el naixement de nous estats com Finlàndia, Txecoslovàquia o Polònia.

En aquest context, i amb l'exemple recent de la lluita d'Irlanda per la seva independència, Macià funda les primeres organitzacions «separatistes» catalanes: el 1919, la **Federació Democràtica Nacionalista**, i el 1922, **Estat Català**, inicialment més una plataforma «militar» que no pas un partit polític.

L'aventura colonial espanyola al nord d'Àfrica pateix una severa derrota a Annual davant els rifenys d'Abd-el-Krim. La crisi política de la desfeta soscava la monarquia d'Alfons XIII, i provoca, el setembre de 1923, el cop d'estat i la **Dictadura del general Miguel Primo de Rivera**, avalats pel propi rei en una sortida endavant.

Barcelona, 5 juliol 1917
Reunió preparatòria de l'Assemblea de Parlamentaris al Saló de Sessions de l'Ajuntament. D'esquerra a dreta, a la fila superior: x. Marcel·lí Domingo, Francesc Macià, Frederic Rahola, Manuel Farguell i Magí Morera. Fila del mig: Albert Russinyol, Bonaventura Plaja i Lluís Ferrer. Fila inferior: Carles Camps.

ANC-Fons Macià

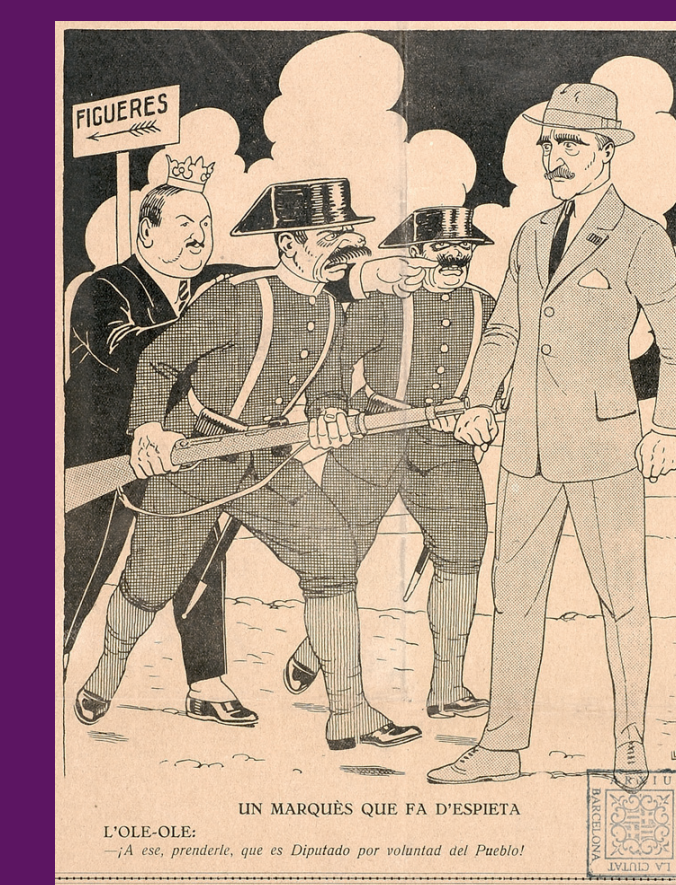
10 desembre 1916
Portada de La Publicidad amb una de les cròniques de guerra de Francesc Macià.

AHCB-Hemeroteca

Barcelona, 1917
Manifestació al passeig de Sant Joan demanant l'amnistia dels empresonats per la vaga general de l'agost del mateix any.

ANC-Fons Brangulí

5 maig 1923
Portada de La Tralla, amb un acudit on es veu a Alfons Sala, comte d'Egara, fundador de la Unió Monàrquica Nacional reclamant la detenció del diputat «separatista» Francesc Macià.

AHCB-Hemeroteca

15 desembre 1922
L'Estat Català fou dirigit per Francesc Macià.

AHCB-Hemeroteca

2 abril 1922
Continentent conferència pronunciada per Francesc Macià al CADCI.

ARF

1859-1933

FRANCESC MACIÀ

**UNA CATALUNYA LLIURE,
JUSTA, PRÒSPERA I GLORIOSA**